
Prædiken til 16. S.e. Trinitatis

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Prædiken til 16. S.e. Trinitatis	4
16. s.e. Trin.	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Prædiken til 16. S.e. Trinitatis

16. s.e. Trin.

Prædikedag 16. s.e. Trin.

Prædiketekst Johannes 11,19-45

Prædiken ID Px-21

Kilde KMF-nr. 14.21.04 (Datering ifølge Niels Nøjgaard. Uden årstalsangivelse. 2. tekststrække?)

Det er et helt igennem mærkeligt Syn, Evangeliet opruller for os, broget, bevæget, skiftende: En Konge, der rykker ind i sin Hovedstad, Folkejubil, Fjender, der skumler, Kongens Myndighed — og strax derpaa den grædende Konge — og saa igen Vrede og Tugtelse, Folkeyndest og Præstehad.

Nej, det var ikke ud af Forsagthed og Kleinmodighed, X præd. Det var ud af sit Hjertes dybe Sorg. Og det var ikke den Sorg, en Prædikant kan have, naar hans Menighed svigter ham, hvori der alt for ofte blander sig krænket Forfængelighed over, at han ikke regnes mere eller end Folketingsmand, der dumper, eller en Haandværker, der forbigaas, men det var den dybe Smerte for de andres Skyld. At de gik Glip af det, han vilde bringe og som de ikke kunde taale at gaa Glip af. Og som han nu saa ind mod Hovedstaden, kom hele Folkets Misforstaaelse ham i Hu. Og han kom til at græde baade over Hadet og Hyldesten. Thi hvad laa der bag Hadet: Præsteangst for ikke selv at faa Lov at styre længer? Ja, men ogsaa Troen paa, at han var en Bedrager; han kunde aldrig fri for Romeraag. Og bag Hyldesten: Glæden over Undergerningen. Og Troen paa, at nu vilde han sætte alt paa rette Plads.

Jeg tør ikke sige, at hvis Jesus i Dag kom til os, saa vilde han græde over Vedersø og spaa dets Udslettelse. Nej, jeg har det Haab til Gud, at der var meget, X vilde glæde sig over. Han vilde glæde sig over, at her er en Menighed, der endnu med Glæde ved Kirkevejen,

han vilde glæde sig over mange Menn.'s Flid og Nøjsomhed og hjælpsomme Sindelag og gode Humør — ja, og han vilde glæde sig over, at Kornet og Roerne staar saa godt og glæde sig ved den gode Høhøst. Og han vilde glæde sig over Børns og Forældres gode Forhold og Ægtefolk, der er hinanden tro og smaa Børn, der bæres til Daabsfonten. Men der vilde ogsaa være meget, han vilde sørge over. Og der vil jeg nu i Dag kun nævne to Ting. Der er jo en Del Mennesker, der alt for lidt bruger hans Hus og hans Ord — han vilde sige: har de da ikke forstaaet. Alt er gjort for dem og dog gaar de som intet var gjort? Med evig Undergang maa det ende. — Men der vilde ogsaa være noget ved det syngende Kirkefolk, der vilde gøre X betænkelig, gøre ham Sorg. “Har de nu forstaaet mig ret. Tror de, jeg er en Troldmand, de beder blot og faar alt. Har de ikke forstaaet, at jeg vil værge dem mod Synd og Fristelse og aandelig Nød som Hønen Kyllingen mod Uvejrr

Venter de blot legemlig Støtte af mig, en kødelig Messias, da er deres Misforstaaelse lige saa slem som de andres og kan blive til aandelig Død.